

Rezortní interní protikorupční program Ministerstva vnitra

I. Úvod:

Pojem korupce ve veřejné správě

V prostředí veřejné správy České republiky je korupce vnímána převážně ve formě přijímání a předávání úplatků, protislužeb, klientelismu, nebo nepotismu. Jedná se však o mnohem širší a velmi nebezpečný společenský jev, který postihuje řadu oblastí státní správy a samosprávy, negativně zasahuje do vědomí lidí a způsobuje ve společnosti zejména morální ale i ekonomickou újmu. Korupci lze charakterizovat jako vztah dvou stran, kdy jedna strana poruší své povinnosti tím, že zneužije svěřenou pravomoc, za což získá neoprávněné zvýhodnění pro sebe nebo pro jiného, a to z vlastního podnětu nebo z podnětu druhé strany. Mezi porušením povinnosti – jednáním a následkem – neoprávněným zvýhodněním sebe, nebo jiného, existuje vždy příčinná souvislost. Z hlediska subjektivní stránky u všech forem korupčního jednání musí jít o úmyslné jednání s cílem přivodit sobě nebo jinému nezaslouženou výhodu, neoprávněný prospěch a podobně.

Korupce se ve veřejné správě vyskytuje nejčastěji ve dvou základních podobách

- a) V podobě byrokratické korupce, tj. korupce v běžném každodenním životě, do které patří korupční chování různých skupin osob vykonávajících činnosti dotýkající se veřejné správy. Tato forma korupce je předvídatelná a je spojena s poskytováním a získáváním věcí, služeb, či jiných výhod, na které by jinak občané a organizace měli právo po splnění zákonem předpokládaných podmínek, nebo přímo ze zákona. Projevuje se a lze jí indikovat například rozhodováním v rozporu s právními předpisy a interními akty řízení, přidělováním zakázek mimo konkurenční prostředí, pletichařením v oblasti veřejných zakázek, neuplatňováním sankcí vůči osobám, které porušili právní předpisy, nerovným přístupem k pacientům, poskytováním plateb dodavatelům z veřejných zdrojů za nerealizované nebo krácené práce, dodávky a služby. Korupční prostředí nachází živnou půdu v neúčinných kontrolních a řídicích systémech, složitých, neefektivních a neprůhledných organizačních strukturách, v neprůkazných účetních záznamech a i dalších činnostech při výkonu veřejné správy.
- b) V podobě mnohem závažnější – politické korupce. Zde se rozumí zejména korupce představitelů veřejné moci, kde jsou už ohrožovány základy ústavního systému, ekonomické a bezpečnostní politiky státu. Jedná se o institucionální selhání, kdy orgány státní moci, organizace či instituce veřejné správy ztrácí svoji integritu, tj. schopnost sledovat své původní

společenské poslání v zájmu veřejného blaha občanů. V těchto případech dochází primárně ke sledování a naplňování partikulárních zájmů politických stran, hnutí, jejich členů, různých lobbistických skupin a představitelů státních orgánů pod rouškou výkonu mandátu nebo politické funkce. K systémové korupci v mocenských orgánech a institucích veřejné správy dochází tehdy, když se nezákonnost a arogance stává normou a korupce její „běžnou a institucionalizovanou“ součástí.

Obě formy korupce zasahují jednotlivé stupně veřejné správy a politické moci a projevují se v několika rovinách:

II. Korupce vedoucí k akumulaci majetku:

- úplatky, provize, poplatky,
- podvod, zpronevěra a hospodářská kriminalita,
- politicky vytvořené příležitosti pro společnosti vlastněné politickými elitami, nebo lobbyisty,
- manipulace s mimorozpočtovými fondy,
- privatizace moci či prostředků,
- nelegální financování politických stran a hnutí,
- zneužití dotací původně určených k veřejně prospěšným účelům pro jiné cíle či subjekty, v rozporu s podmínkami stanovenými poskytovatelem,
- zakládání nekontrolovaných závazků k veřejným výdajům,
- poskytování plateb z veřejných zdrojů s absencí finanční kontroly.

III. Korupce spojená s ochranou mocenských pozic zejména:

- zvýhodňování a patronace v oblasti alokace vládních zdrojů,
- zneužití veřejných zdrojů pro financování a výkon politických kampaní,
- zneužití postavení či funkce k získání majetku, nebo jiného nezaslouženého prospěchu, či zvýhodnění,
- podplácení médií a organizací občanské společnosti,
- nepotismus, klientelismus, případně prodej pozic,
- předávání a následně zisk důležitých, běžně nedostupných informací (insider trading) k získání výhod na trhu, či ve veřejné správě, nebo veřejné soutěži,
- zločiny tzv. „bílých límečků“, (podvody v oblasti daní a cel, vyvádění peněz ze státních podniků a z dotací poskytnutých v rámci rozpočtu EU nebo státního rozpočtu ...), organizování prostituce, obchod s drogami,
- formování koluzivních sítí, které omezují politickou soutěž,
- přidělování monopolních či kvazimonopolních licencí a další.

Rezortní interní protikorupční program Ministerstva vnitra (dále jen „rezortní interní protikorupční program“) je nástrojem a návodem k vytváření a posilování protikorupčního klimatu a k řízení rozpoznávaných rizik korupce ve všech organizacích

a organizačních celcích rezortu. Rezortní interní protikorupční program je postaven na třech základních pilířích boje proti korupci:

1. transparentnost všech procesů a činností souvisejících se správou veřejných rozpočtů a majetku státu při výkonu svěřené působnosti,
2. sestavení indexu identifikovaných rizik korupce, jejich analýza, nastavení protikorupčních kontrolních mechanismů s vymezením konkrétní osobní odpovědnosti za řízení rizik, jejich pravidelná aktualizace a vyhodnocování účinnosti,
3. nastavení mechanismů pro oznamování podezření na korupční jednání, nebo na prostředí, které vytváří prostor ke korupci, jakož i na indikátory možné korupce.

Vůči zaměstnancům, kteří svým zaviněným jednáním nebo opomenutím porušují právní předpisy, interní akty řízení a vytváří tím prostor pro korupci, nebo jsou sami zapojeni do korupčních aktivit, je třeba postupovat rychle, důrazně a nekompromisně v mezích zákoníku práce nebo zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů a důvodná podezření na možné korupční jednání zaměstnance nebo příslušníka bezpečnostního sboru bezodkladně postupovat orgánům činným v trestním řízení.

IV. Zvláštní část:

1. Vytváření a posilování protikorupčního klimatu

Sledovaným cílem rezortního interního protikorupčního programu je minimalizovat motivaci zaměstnanců ke korupčnímu jednání a zvyšovat u nich povědomí, že pokud se ke korupci uchýlí, nebo se budou podílet na vytváření korupčního prostředí, budou brzy odhaleni a potrestáni.

Pracovní prostředí odmítající korupční jednání a zdůrazňující loajální vztah zaměstnance k zaměstnavateli a majetku státu, hrdost na výkon svého zaměstnání ve prospěch veřejnosti je jedním z nejvýznamnějších prostředků prevence korupce. Podpůrně působí vzdělávací proces, Etický kodex úředníků a zaměstnanců veřejné správy, osobní příklad vedoucích zaměstnanců, a jak už bylo uvedeno výše, i účinný vnitřní kontrolní a řídicí systém.

1.1. Propagace protikorupčního postoje vedoucími zaměstnanci

Každý vedoucí zaměstnanec je povinen, v rámci svých základních povinností, prosazovat a uplatňovat protikorupční postoj. Rozumí se tím:

- vlastní bezúhonnost,
- příkladné plnění povinností,
- nezakrývání zneužívání veřejných prostředků a nenadržování pachatelům trestních činů,

- dodržování obecně závazných právních předpisů a interních aktů řízení,
- zdůrazňování loajality zaměstnance veřejného sektoru k majetku svého zaměstnavatele – České republiky,
- dodržování etických zásad při výkonu svěřené působnosti,
- aktivní propagace jednání odmítajícího korupci,
- důsledné prošetřování podezření na korupci,
- vyvozování adekvátních opatření vůči zaměstnancům či příslušníkům bezpečnostních sborů, kteří se prokazatelně dopustili korupčního nebo jiného protiprávního jednání, nebo se podíleli na vytváření korupčního prostředí.

1.2. Etický kodex

Důležitým dokumentem z oblasti etiky ve veřejné správě je Etický kodex úředníků a zaměstnanců veřejné správy, schválený usnesením vlády ze dne 9. května 2012 č. 331. Etický kodex stanovuje chování a povinnosti zaměstnanců, které nevyplývají ze zákona či z vnitřních předpisů. Jeho implementace spočívá v aktivní propagaci a vyhodnocování jeho účinnosti.

Zaměstnanci Ministerstva vnitra jsou povinni při výkonu svých práv a povinností, vyplývajících z pracovněprávního vztahu, jednat v souladu s etickým kodexem.

1.3. Vzdělávání zaměstnanců

V rámci vzdělávání zaměstnanců zařazovat pravidelná školení na všech úrovních řízení k protikorupční problematice, k vysvětlování obsahu etického kodexu, zvyšování schopnosti rozpoznat indikátory korupce a rovněž zvyšování povědomí o ochraně zaměstnanců, kteří oznámili podezření na korupci. To platí i ve vysvětlování postupů organizace v případě potvrzení korupčního jednání tak, aby každý zaměstnanec dovedl řešit situace, do kterých se může dostat v souvislosti s výkonem svých pravomocí, například při obdržení korupční nabídky. Obdobně je třeba zajistit proškolení zaměstnanců z hlediska dodržování postupů v případě zjištění podezření z korupce nebo v případě vzniku korupčního prostředí tak, aby bylo možné vhodnými prostředky zamezit osobám podezřelým z korupčního jednání ve zmaření prokázání takového protispolečenského jednání.

2. Transparentnost

Při řízení jednotlivých procesů, činností a jejich kontrole je podle zákona zajištěno právo veřejnosti na informace v rozsahu platných právních předpisů a podávání podnětů a návrhů ze strany veřejnosti. Tím jsou vytvořeny přiměřené předpoklady pro prevenci korupce i pro její odhalení.

Zveřejňování informací je prováděno v souladu s platnou legislativou, v rozsahu daném vnitřním předpisem organizace a v tomto vymezení zahrnuje:

- informace o rozpočtu,
- informace vztahující se k výběru dodavatelů, včetně veřejných zakázek,

- informace vztahující se k poskytování grantů, dotací, evropských či jiných fondů,
- informace vztahující se k nakládání s majetkem rezortů,
- informace o uskutečněných veřejných zakázkách včetně veřejných zakázek malého rozsahu,
- uzavřené smlouvy, včetně dodatků.

Rezortní interní protikorupční program je vhodnou formou trvale zpřístupněn všem zaměstnancům.

3. Řízení korupčních rizik a monitoring jejich kontrol

Aktivní řízení korupčních rizik spolu s manažerskou odpovědností za účinné nastavení kontrolních mechanismů v rizikových oblastech je základním nástrojem boje s korupcí.

Ke zvládnutí identifikovaných rizik korupce při výkonu svěřené působnosti jsou jednotlivými útvary Ministerstva vnitra přijata konkrétní opatření, která tvoří přílohu rezortního interního protikorupčního programu. Jako další příklad jsou navrženy následující metodické postupy:

- Pravidelně 1x ročně analyzovat a aktualizovat stávající rizika korupce, provádět hodnocení jejich významnosti z hlediska pravděpodobnosti zapůsobení a negativního dopadu na správu rozpočtu a na výkon svěřené působnosti.
- Pro účely finančního řízení důsledně využívat zavedené kontrolní systémy, organizované v souladu s právními předpisy, do předběžné, průběžné a následné finanční kontroly, jakož i službu interního auditu. Podrobně analyzovat výsledky vnějších i vnitřních kontrol, odstraňovat příčiny a podmínky, které by mohly vytvořit prostor pro porušování právních předpisů při hospodaření s veřejnými prostředky, různá podvodná jednání a různé formy korupce.
- Při řízení finančních operací jasně definovat rozdělení odpovědnosti v rovině schvalovací, platební, inkasní a účetní.
- Transparentně definovat povinnosti, oprávnění a odpovědnost řídicích a výkonných zaměstnanců k jednotlivým činnostem směřujícím k zakládání veřejných výdajů a naplňování veřejných příjmů v popisu pracovních činností a v interních aktech řízení, upravujících zejména oběh účetních dokladů a proces řídicí kontroly.
- V systému zadávání veřejných zakázek využívat všechny právně dostupné metody a formy kontroly zaměstnanců v postavení zadavatelů, administrátorů veřejných zakázek a členů výběrových komisí. Mimořádný

důraz položit na průběžné zvyšování odborné úrovně zaměstnanců podílejících se na přípravě a průběhu zadávacího řízení, členů výběrových komisí a samotných zadavatelů. V metodické rovině organizovat odborné semináře spojené s výměnou zkušeností, zobecňováním nedostatků odhalených kontrolní činností, seznamovat zadavatele a administrátory zadávacích řízení s judikáty soudů a s výsledky kontrol orgánu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek.

- Upozornit zadavatele veřejných zakázek, zaměstnance plnící úkoly při administraci veřejných zakázek i členy pracovních komisí zadavatele na nevhodnost pracovních schůzek (kontaktů) se zástupci uchazečů o veřejnou zakázku mimo prostory svého pracoviště a na objednávání různých dodávek, prací a služeb od těchto uchazečů pro své soukromé účely.
- Namátkovým způsobem ověřovat, zda zaměstnanci nezneužívají majetek zaměstnavatele k různým soukromým aktivitám, nebo k aktivitám, které jsou v rozporu s pracovním řádem¹⁾.
- Důsledně monitorovat a sledovat průkaznost, úplnost a správnost účetních záznamů v zavedených informačních systémech a v procesech přímého uskutečňování finančních a majetkových operací. Kontrolovat v případě zaměstnanců odpovědných za účetní případy (inkaso, výdaje), důsledné hájení zájmů zaměstnavatele poctivým přístupem k evidování a vymáhání pohledávek, přejímání služeb, prací a dodávek od obchodních partnerů v deklarovaných množstvích, sortimentu, kvalitě a nasmlouvané či rozpočtované ceně.
- Důsledně dodržovat právní předpisy a interní akty řízení upravující nahlížení do spisů při rozhodování o odvoláních proti rozhodnutí krajů nebo o stížnostech proti způsobu vyřízení žádosti žadatele.
- Důsledně dodržovat transparentnost všech kroků vedoucích k odpisu pohledávek na vrub státu.
- V zájmu snížení míry rizika zkreslování výsledků kontrolní činnosti ve prospěch kontrolované osoby, přehlížení nedostatků a přijímání různých neoprávněných výhod vykonávat kontrolní činnost minimálně dvěma pověřenými zaměstnanci.

¹⁾ Nařízení Ministerstva vnitra č. 48/2012, kterým se vydává pracovní řád.

- Při výběru a hodnocení projektů spolufinancovaných ze zdrojů EU a dalších finančních mechanismů²⁾, postupovat podle transparentních pravidel a cestou nezávislých hodnotících komisí³⁾.
- Důsledně dodržovat zákonné postupy při rozhodování v 1. stupni správního řízení o přiznání finančního příspěvku cizinci, omezit osobní kontakt s žadatelem na nezbytně nutnou mez.
- Důsledně dbát na dodržování zákonem stanovených postupů a lhůt při řešení náhrad škod, aby nedocházelo k promlčení nároku, využívat k tomu mimo jiné i služby poradní komise ministra vnitra a provádět kontrolní průzkumy k ověření úrovně řešení náhrad škod.

Korupční rizika jsou součástí analýzy veškerých rizik rozpoznaných v zabezpečovaných procesech a činnostech ve smyslu ustanovení § 25 odst. 1 a 4 zákona č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole, ve znění pozdějších předpisů. Aktualizace rizik, včetně metodických postupů, vedoucích k minimalizaci negativních dopadů pro případ jejich zapůsobení, je prováděna minimálně jedenkrát ročně s následujícím obsahem:

- Identifikace rizik.
- Sestavení indexu – seznamu rozpoznaných rizik s členěním podle zabezpečovaných procesů a činností.
- Stanovení pravděpodobnosti zapůsobení rizika v reálném čase stupně hodnocení 1 až 5

5	Pravděpodobná	Vyskytuje se v rozsahu (81%–100%)
4	Téměř pravděpodobná	Vyskytuje se (61%–80%)
3	Možná	Vyskytuje se ve větší části (41%–60%)
2	Nepatrná	Vyskytuje se za výjimečných okolností (21%–40%)
1	Zanedbatelná	Vyskytuje se v zanedbatelném rozsahu (1%–20%)

- Stanovení nežádoucího dopadu rizika pro případ jeho zapůsobení na výkon veřejné správy a rozpočet stupně hodnocení 1 až 5

²⁾ Například postupovat podle Operačních manuálů vydaných Evropskou komisí, Ministerstvem financí, Ministerstvem pro místní rozvoj.

³⁾ Komisí, jejichž předseda a členové nejsou žádným způsobem zainteresováni do výběru a hodnocení konkrétního projektu.

5	Značný	Poruchy mají dopad na veřejnost, ohrožení plnění zákonných povinností, finanční ztráty.
4	Střední	Periodicky se opakující výpadky v činnostech, riziko finančních ztrát, velké množství pochybení musí řešit soudy a nadřizené orgány.
3	Malý	Občasné výpadky v činnostech, nutné zásahy do režimu organizace, poruchy narušující vnitřní chod.
2	Nepatrný	Výpadky v činnostech nemající vliv na chod organizace, nápravná opatření vyžadují spolupráci několika subjektů.
1	Zanedbatelný	Výpadky v činnostech nemající vliv na chod organizace, běžná nápravná opatření.

e) Stanovení stupně významnosti rizika = (součin pravděpodobnost *krát* nežádoucí dopad)

Procesy a činnosti	Pravděpodobnost zapůsobení rizika v reálném čase	Nežádoucí dopad do výkonu veřejné správy a rozpočtu	Stupeň významnosti rizik v procesu
<i>Charakterizovat proces</i>			
<i>Popsat postupně jednotlivé činnosti v procesu</i>			
<i>Charakterizovat další proces</i>			
<i>Popsat postupně jednotlivé činnosti v procesu</i>			
<i>Charakterizovat další proces</i>			
<i>Popsat postupně jednotlivé činnosti v procesu</i>			
...			
...			

f) Vypracování grafické mapy rizik (osa x = pravděpodobnost, osa y = nežádoucí dopad).

g) Vypracování metodických postupů (opatření) k prevenci a minimalizaci negativního dopadu identifikovaných rizik pro případ jejich zapůsobení v reálném čase.

4. Postupy při podezření na korupci

4.1. Přijímání a vyřizování podnětů ombudsmanem

System je nastaven tak, aby každý zaměstnanec i účastník rozhodovacího procesu ve sféře veřejných financí, (poskytovatel i příjemce), ten, kdo připravuje veřejné výdaje, naplňuje veřejné příjmy, nebo přímo nakládá s veřejnými prostředky, věděl, jak oznámení sestavit, čím jej důkazně podložit, jakou formu oznámení použít a komu jej adresovat.

V podmínkách Ministerstva vnitra je místem pro přijímání a vyřizování podnětů indikujících podezření na korupční jednání ombudsman Ministerstva vnitra (dále jen „ombudsman“), není-li oznámení o podezření na korupci podáno orgánu činném v trestním řízení. Ombudsman oznámení přijme, zaeviduje do předepsané evidence v rámci spisové služby, potvrdí příjem neanonymního podání, provede právní analýzu (kvalifikaci) a podle jejího závěru rozhodne o dalším postupu (např. předání specializovanému kontrolnímu útvaru k došetření, předání orgánům činným v trestním řízení, případně provede vlastní šetření).

Ombudsman přijímá oznámení o podezření z korupce ve všech formách – listinné, elektronické, telefonní, osobní doručení, nebo učiněné ústně do protokolu, včetně anonymního oznámení. U elektronické formy oznámení korupce lze využít k tomu zřízenou centrální emailovou adresu protikorupci@mvcz.cz., případně telefonickou formu (tel.: 974 832 925, fax: 974 833 502).

Analýza přijatého oznámení o podezření z korupčního jednání probíhá ve dvou na sebe navazujících stupních:

- a) úvodní posouzení relevance oznámené informace, zejména ve vztahu k případné trestní odpovědnosti,
- b) postoupení nebo prověření oznámené informace.

V rámci úvodního posouzení ověří ombudsman, zda je oznámení relevantní a zda ve věci nejde o podezření z trestného činu. Za tímto účelem může ombudsman, zejména v nejednoznačných případech, požádat o konzultaci orgán činný v trestním řízení, a to buď policejní orgán nebo státního zástupce. V této fázi, tj. ve fázi konzultace, není nutné sdělovat identitu oznamovatele, je-li známa.

V případě, že bude zřejmé nebo z konzultace vyplyne, že ve věci jde o podezření z trestného činu, je zákonnou povinností postoupit podání orgánu činnému v trestním řízení. V těchto případech však není možno zatajit identitu oznamovatele, nicméně je možné požádat policejní orgán, aby s podáním nakládal s maximální opatrností, neboť by mohl oznamovateli způsobit potíže v zaměstnání a smysl whistleblowingu, byť není zákonem definován, by byl popřen.

O postoupení podání bude informován pouze oznamovatel, je-li znám. Informování vedoucích pracovníků za účelem přijetí věcných, organizačních nebo personálních opatření bude prováděno v koordinaci s policejním orgánem tak, aby nedošlo ke ztížení nebo zmaření účelu trestního řízení.

Ombudsman však bude sledovat postoje nadřízených vůči oznamovateli, je-li znám, a v případě zjištění diskriminačních aktivit, bezodkladně zasáhne.

V případě, že nejde o podezření z trestného činu a ombudsman dospěje k závěru, že danou věc je třeba došetřit, toto může provést sám nebo požádá odbor interního auditu a kontroly Ministerstva vnitra o provedení mimořádné supervize postupem podle platných interních předpisů. Odbor interního auditu a kontroly provede šetření podle platných právních předpisů a interních aktů řízení a o výsledcích informuje ombudsmana. V případě, že je šetřením zjištěno podezření z trestného činu, bezodkladně postoupí věc spolu s důkazním materiálem orgánům činným v trestním řízení, o tomto postupu do tří dnů vyrozumí ombudsmana.

Pokud ombudsman vyhodnocením oznámení nebo po provedeném šetření dospěje k závěru, že se nejedná o podezření z trestného činu, bez odkladu věc postoupí k dalšímu opatření kanceláři příslušného náměstka ministra vnitra, kanceláři policejního prezidenta nebo kanceláři generálního ředitele Hasičského záchranného sboru České republiky.

V případě, že oznámení je vykonstruované, s cílem poškodit jiného, rozhodne ombudsman vzhledem k závažnosti o postoupení podání orgánu příslušnému na ministerstvu k jeho řešení.

Ombudsman provádí analýzu obsahů podání o podezření na korupci, vede jejich evidenci a statistiku. Jednou za kalendářní rok předkládá informaci o plnění interního resortního protikorupčního programu ministru vnitra.

4.2. Ochrana oznamovatelů

Úloha oznamovatelů korupčního jednání je zcela zásadní v odhalování korupce a nepostradatelná z hlediska udržení vysokého stupně integrity zaměstnanců veřejné správy. Proti oznamovatelům korupčního jednání proto nebudou přijímány žádné personální, kázeňské či jiné postihy v souvislosti s jím učiněným oznámením a za předpokladu, že oznámení nebylo učiněno s cílem způsobit škodu jiné osobě.

Při práci s podaným oznámením, ani při jeho prošetřování, nebude identita oznamovatele prošetřujícímu organizačnímu celku známá a zůstane uložena ve složce vedené ombudsmanem, a to za předpokladu, že ve věci nejde o trestný čin.

5. Vyhodnocování rezortního interního protikorupčního programu

Vyhodnocování rezortního interního protikorupčního programu je rozděleno do tří dílčích oblastí:

1. Vyhodnocování interního protikorupčního programu⁴⁾.
2. Roční zpráva o rezortním protikorupčním programu⁵⁾.
3. Aktualizace rezortního interního protikorupčního programu na další období.

⁴⁾ Podle schválené Strategie vlády v boji s korupcí na období let 2013 a 2014 je stanoven termín pro každoroční pravidelné vyhodnocení interního protikorupčního programu, jeho aktualizaci a zveřejnění na internetových stránkách na 30. září.

⁵⁾ Útvary Ministerstva vnitra, Policie České republiky a Hasičského záchranného sboru České republiky vyhodnotí korupční rizika, sumarizují počet oznámení na korupci a postoupí informaci ke zpracování do 31. srpna každoročně ombudsmanovi Ministerstva vnitra.

Ombudsman každoročně zpracuje vyhodnocení rezortního interního protikorupčního programu za rezort Ministerstvo vnitra, předloží je do porady vedení ministerstva a do 30. září zašle zprávu na Úřad vlády České republiky. V případě potřeby rovněž podá návrh na aktualizaci rezortního interního protikorupčního programu na základě aktuálních zjištění, případně podnětů na aktualizaci korupčních rizik.